

Belgie zich gehuist heeft, met wraakzaam hooggeposten op
A. D. 1850.
BREDASCHIE
Staats- Letterkundig-
Nieuws-
Zondag

COURANT
en Wetenschappelijk
Blad.
den 12 December.

BURGEMEESTER van WINTHOUWER, van den Heer Ontvanger der Directe Belastingen van de
Stadsraad Administrateur der Directe Belastingen, van den 6 December 1850, Litt. B, de termijn om, onder
straf van 2 procent en bij aankoop, de Rijksgeldlening te voldoen, zoo
als voorgeschreven bij de Koninklijke Ordonnantie van den 22 November j.
1848, op te leggen op den 12 December ainstaande
Breda, den 11 December 1850.
De Secretaris des Raad
H. V. S. CH. P. K. B. S.

N E D E R L A N D E N

GRAVENHAGE, den 10den December.
Bij de laatste beaadselingen in de Tweede Kamer der Staten-
Generaal over het ontwerp van wet, omtrent veranderingen in het
tarief der regten van in-uit-en-doorvoer, is door de regering
in een der laatste betrekkenlike stukken, aangemerkt geworden,
dat de bepaling in de eerste paragraaf der wet, om te doen zien,
dat er eene algemeene hervatting van het tarief zal plaats vin-
den, en dat dus de onderhavige maatregel alleen als zeer voor-
loopig moest worden beschouwd, minder eigenaardig aan haar
toeschaan, terwijl het toch bekend was dat Z. M. bereids maatre-
gelen tot die hervatting heeft bevolen, en de Kamers van koop-
handel zich met de voorbereiding van dien arbeid bezig houden,
welke zich dan voortker ook al uitstrekt tot de verschillende
onderwerpen, welke voorwerpelijk van de algemeene behandeling
konden worden afgescheiden.

Gelijk bekend is plaatsen zich de meeste zuidelijke afgevaardig-
den in de tweede kamer altijd aan de linker zijde van den Voor-
zitter, dit was eene naapenij van de fransche kamer, alwaar de
zogenaamde liberalen ook het linker gedeelte bezetten. Het tegen-
woordig ministerie van verteenwoordigers heeft veroorzaakt dat er
vele leden van plaatsen hebben verwisseld. Het is nu niet onbelang-
rijk de vorige plaatsen van hen, welke thans in België hoofdrollen
spelen, door waardige afgevaardigden te zien ingenomen. Zoo be-
zet de heer *Op den Hoef* de plaats van de *Brückers*; de heer
de Jonge die van de *Hon*; de heer van *Dam* die van *Suriet de*
Châtigny; de heer van *Hemert* die van *Anglais*.

Bij de aankondiging van brochures van den graaf van *Hogen-*
dorp, staat in een der dagbladen: VI *De Natie (ten besluite)*. Het
schijnt alzoo dat de graaf vooreerst weder zijne pen zal neder-
leggen.

Breda, den 11den December.
In de *Gazette de France*, van den 5den dezer, vinden wij
een opmerkenswaardig vertoog, over het, in onderscheidene
nieuwsbladen, meermalen geoppert denkbeeld, om den Koning
van *Saksen* op den Belgischen troon te brengen, in ruiling zij-
ner staats, smet de Pruisische Rijn-Provincien, welke alden, tot
eene vergroting van het rijk der *Koninkrijk zonden* diehen. Dit
stuk is te groot om door ons overgenomen te worden, alleen wil-
len wij aan onze lezers, eene daarin voorkomende beoordeeling
van het Belgische volkskarakter mededeeling.

In substantie zegt de schryver, na de voordeelen opgegeven te
hebben, die, deze ruiling, zoo wel voor den Koning van *Sak-*
sen, als voor geheel Europa zoude opleveren. Keer-
ren wij nu de medaille om, dan zal men de bezwaarsredenen
doen kennen, die, bij gemaakte ruiling, onvermijdelijk zijn, en die
tegen alle voordeelen opwegen. In de eerste plaats, zoude de Koning der
Nederlandsen in deze ruiling toestemmen, daar hij op België nog
onbetwisbare regten heeft. En zoude de goede Koning van *Sak-*
sen gelukkig in België zijn? Want niettegenstaande, de kleine
Nederlandsche geschieden en oollasten, welke in *Saksen*, in de laatste
deelen van den 17den eeuw, door de Pruisische koningen, als arbeid-

en gemakkelijkt te regeren, zulke kan men van de Braban-
tische niet zeggen, daar zij wel nuyverig en geoeffende kooplieden,
maar slochte en ondankbare onderhoorigen zijn. Hier van zoude
de Koning der Nederlanden, het Konink der Nederlanden, het
beste in staat zijn, gebruyken te kunnen. De Koning van
Saksen zijne vaderlijke regering medebrengende, zouden die Belgen
hem in den beginne zegenen en op de handen dragen, om hem na-
derhand te vervloeken, en ondankbaar te verstoten. Niemand zou-
de hij het voorbeeld van *Napoleon* willen volgen, die, door
strengte maatregelen en door hen armoedijg te houden, alle op-
roerige bewegingen in België, wist te onderdrukken en tuch door.
zulk eene regering, kunnen zij alleen in toom gehouden worden.
Het is te wenschen dat dit volk, het gevaarlijke van den rol,
die het thans speelt, zal ingzien, en dat om zelven *Souverein* te
wezen, het zich plootstelt, om geheel Europa tot speelbal te
strekken.

Zoo denken hunne fransche broeders over hun karakter, en
over den rol die hetzelfde thans speelt.

De zogenaamde Generaal *Niellan* en zijne geheele bende
hebben een dag tractement, ten behoeve van de warden en wezen
der gesneuvelden, afgestaan. De vraag is nu of het geven van
een dag soldij voor hen niet zeer, ja zeer gemakke lijk is, daar
het ons zeer goed bekend is, dat zij, tot nog toe, niets van het
provisionele gouvernement genoten hebben. Ergo eene economi-
que edelmoedigheid, waarvan de bewoners van *Turnhout* ons iets
naders zullen kunnen zeggen.

Lord *Ponsonby*, gezant in België, ter vervanging van den
heer *Cartwright*, is Zondag avond te Brussel aangekomen. Hij is
den volgenden dag door het comité van buitenlandsche zaken
ontvangen en heeft eene conferentie gehad, die tot laat in den
nacht geduurd heeft. Lord *Ponsonby* heeft eenen grooten naam
als diplomaat verworven, door zijne herstelling van den vrede
tusschen Buenos-Ayres en Brazillie. De heer *Cartwright* begeeft
zich naar Frankfort, in hoedanigheid van ambassadeur van Groot-
Brittannie bij den Duitschen rijkdag.

En groot aantal arbeiders, aan de werken der boulevards te Brus-
sel arbeidende, zullen afgedankt worden. Het arbeidsloon dazer me-
ningte werklieden kostte de stad 22,000 gouden per week, en de
geldmiddelen der stad, die geheel uitgeput zijn, lieten deze uit-
gave niet langer toe. De *Courrier des Pays-Bas*, die dit berigt
mededeelt, zegt er niets van, hoe deze lieden in het vervolg
aan de kost zullen komen. De wrange vruchten rijpen al, gelijk
men ziet, te Brussel niet minder dan te Antwerpen. Wij zien er
niets op, dan dat de adellijken en rijken de gelijkheid in praktijk,
brengen (even zoo wel als de vrijheid in theorie) en hunne rijk-
dommen onder hanne arme broeders verdeelen. *Egalité en tout*
et pour tous (Gelijkheid is alles en voor allen). Dus ook in rijkdom.

Het comité *control* te Brussel, heeft, ten einde in de remonte
der kavallerie (op eene gemakkelijke wijze) te voorzien, gearresteerd:
Dat elke gemeente twee paarden moet leveren, welke aan dezelve
op bons, den 1 juli 1851 betaalbaar, door het Belgisch gover-
nement zullen voldaan worden.

Wij oordeelen, dat daar alle gemeenten niet even rijk zijn, de
deugdelijkheid der paarden hier eene maatstaf voor het gelijkt dra-
gen van dien last zal opleveren.

Hoezeer men in hetzelfde misbruik vervalt, zegt een Belgisch
dagblad, van de nederlandsche Bureaucraten, bewijst het volgende.
Het ministerie van oorlog vordert thans van de gepensioneerde
militairen eene vertaling van het hollandsch in het fransch, van hun
brevet van pensioen. Deze vertaling moet geschieden door een getrouwen
vertaler, wiens handteekening door den president van eersten
aanleg moet gelegaliseerd worden. Behalve de kosten van deze
vertaling en legalisatie, zijn de ongelukkige gepensioneerden dik-
wils verplicht, de kosten van 2 of 3 reizen naar Brussel te dra-
gen, voor dat hun brevet volgens de ordonnantie gelegaliseerd zij-

Maak deze maatregel voortduren, zoo zal men de tranen nog 20 jaren aan den gang houden. De bureaux moeten nu maar niet schikken naar den zin van het publiek, want dat zou anders ware wat zouden wij dan bij onze roemloosheid verstaan?

TRAVAU

Wij denken hier onwillekeurig aan de Franche overheden. Hoe vrij en nationaal voor het grootste gedeelte der Belgen, die er geen Fransch verstant!

Het Nationaal Congres heeft den 6 November, deszelfs 10e Zitting, onder het voorzitterschap van den heer *Arlet de Châtillon* gehouden.

De Patriotsche Vereeniging van het Groot-hertogdom Luxemburg brengt ter kennis van het Congres, dat zij met het Provisioneel bestuur eene staatkundige verklaring, door de meeste notabelste gezetenen van het Groot-hertogdom geteekend, heeft ingezonden. De heer *de Moor* zendt zijne aanmerkingen in, over het ontwerp van constitutie, dat den 27sten Oct. 1850 is aangeboden. -- De meerderheid van de kiezers der gemeente van *Hautfaux* protesteert tegen een besluit van den gouverneur van het Groot-hertogdom Luxemburg, waarbij de in die gemeente gedane verkiezingen vernietigd worden.

De heer *Lissart*, draagt aanmerkingen voor, over den door het Congres te houden gang in al de groote vragen, waarover het te beslissen zal hebben.

Le Paliere geeft een middel aan de hand, om dadelijk de vrijkorpers uit te rusten. -- Verzoeken worden gelezen van den heer *Wangerme*, om als rector te worden aangesteld; van 15 ondernemers van diligences, om redres van het besluit van 23 Januarij 1850. -- Over een driedubbel toelagt, *De Wattinne Couvin* maakt opmerkingen op de wet van 1817 betreffende de nationale militie. *Curion*, architect te Luik, stelt een model van munt voor.

De Hr. *Duvivier*, geeft uit hoofde van ongesteldheid des administrateurs-generaal der finantien namens denzelfden, de verlangde inlichtingen omtrent de finantien. De heer *de Brouckere* leest een zeer uitgebreid verloop, waarin hij eerst het systeem der wet van 20 augustus 1822 op de stokerijen ontwikkelt, vervolgens de gebreken aantoot, en te kennen geeft dat, naar zijn gevoelen, de laatste besluiten op stokerijen genomen zijn in het belang der groote fabrieken ten nadeele der kleine. Hij beklagt zich, dat de linie van Douanes tegen Holland, met vele abuizen is geformeerd, en dat de gemeente Lommel in de provincie Limburg abusievelijk in de omschrijving aan dien kant geplaatst is.

De heer *Duvivier* beantwoordt de gemaakte bedenkingen, verdedigt de door de administratie genomen maatregelen. Op verscheidene punten worden reeds verbeteringen aangebragt, zegt hij, en menigt dat, om eene goede wet te dezen te maken, naar een stelsel door den heer *de Brouckere* zelve in eene brochure voorgesteld, behoort te worden behandeld te worden.

De Heer *de Brouckere* stelt voor het invoeren van processen verbaal bij de douane, en binnen 's lands geene documenten en geheele vrijheid van handel, op de granzen bepalingen en documenten.

De Centrale Sectie doet voorstellen ter organisatie der burgergarde en vrijwilligers. De heer *Legrelle* doet een voorstel, strekkende om het provisioneel bestuur te verzoeken, om onverwijld mededeeling aan de vergadering van het rapport van den heer *Cartwright*, bij deszelfs terugkomst van 's Gravenhage gedaan, omtrent de sluiting der Schelde. Het voorstel wordt aangenomen. De zitting is opgeheven.

-- Hoe consequent het belgisch provisioneel bestuur met zich zelve is, blijkt uit eenen brief, door een der geabonneerden van het dagblad, aan den redacteur van hetzelfde gericht en in genoemd dagblad geplaatst. -- Deze beklagt zich daarin, dat het voorloopig gouvernement de regten der Belgen en het nationaal belang mist kent, door in plaats der Hollanders, die te voren de posten innamen, nu hij voorgeeft, Franschen aan te stellen, en alzoo deszelfs aanvankelijke bestuur, met dezelfde onrechtvaardigheden kenmerkt, die hetzelfde aan het oude gouvernement te laste leide. Ook gaan er, zegt hij, van alle kanten klachten op tegen het verplanten in Belgie van die uitheemsche mammen, welke een groot gedeelte van onze inkomsten verslinden. De briefschrijver raadt voorts aan, om tot de posten in Belgie niet anders dan Belgen toe te laten, en niet aan Franschen de voorkeur boven de Belgen te geven, hetwelk hij eene verkrachting der wetten noemt, waarbij hij de vraag oppert, of men gehouden is, aan een ambtenaar, die vreemdeling is, te gehoorzamen. Hij vreest echter, dat men niet zoo gemakkelijk van de lastige broeders Franschen zal ontslagen zijn. Hij geeft eindelijk te kennen, dat iemand eene statistieke tabel bezig is te vervaardigen van al de vreemdelingen, die in Belgie reeds posten bekleeden, waaronder verscheidene Franschen zullen worden aangetroffen, die, na de dagen van Julij, te Parijs posten gingen vragen, die zij niet bekomen hebben, en aan welke het Provisioneel Gouvernement van

Belgie zich gemaakt heeft, *mit vriendschap*, hooga posten op te dragen. Zoo gaat het in de wereld. Men ziet den Aplinter in zijn binnne oog; maar den balk in zijn eigen oog ziet men niet! -- *de Schan* is, op den 30 j., een overtuiging, dat te Brussel in den avond van den 27sten November der russische garde te paard slaags met de kweebelingen der militarisschool en verscheiden compagnie poolsche infanterie. Van weerszijten is veel velle getoeven. Eene afdeling Polen rukte naar het kasteel Belvedere, alwaar zij gelukkig den Groo-vorst *Konstantin* niet meer vond. Ook daar, even als te Brussel heeft het eenige de wapens in handen gekregen. Verscheiden russische officieren, waaronder ettelijke generaals, zijn geneueveld.

VAN DE RUSSISCHE CAARZEN, den 26sten November. De bewegingen der Russische armee baren in het algemeen groot opzien, en velen zien daarin eene ernstige demonstratie tegen Frankrijk. Ondertusschen zijn deze marschen op de granzen slechts een maatregel van voorzichtigheid der Russische regering, en veelmeer een waarborg voor het behoud van den vrede van Europa, welke gemakkelijk zoude gestoord worden, wanneer men van de zijde der mogendheden de energie miste, die tot instandhouding der bestaande traktaten en staatkundige betrekkingen vereischt wordt. Men wil niet door verzuim van ernstige, en door geneegzame magt ondersteunde verklaringen, de zeer beweegbare gemeederen der bewoners van het westelijke Europa in den waan versterken, dat men zich liever alles zoude laten welgevallen, dan aanleiding tot moeilijkheden te willen geven. Men stelt zich alzoo in staat, om elke inbreuk op het algemeen staatsregt en elke schending der bestaande traktaten met nadruk te weren.

Mengelingen.

DE ELFDE DECEMBER.

Onder de gedenkwaardige dagen onzer nieuwere geschiedenis staat de elfde December des vorigen jaars met gulden letteren aange- teekend. Het was op dien dag, dat het Hoofd des Nederlandschen staats zijne bedoelingen en gevoelens openlijk kenbaar maakte; dat Hij verklaarde evenzeer voor de regten der Kroon als voor de vrijheid des volks te zullen waken, bij het gelykheidsbesluit van antwoer- wil der woelingen eener factie, de grondwet te zullen handhaven. Ons die verklaring, dat, ook voor het nageslacht, hooger belangrijk staatsstuk te herinneren, is tevens herinnering der uitwerking dier boodschap op de onderscheidene gemoeden. De koning had gesproken! Had zulks gedaan voor de beraadslagingen over de tienjarige begrooiting, en daardoor een vernieuwd bevels gegeven, dat de grondtrek van het karakter van Oranje, ook op Bonn was overgegaan. De taal van den elfden December was een Nassau ten volle waardig. De uitwerking was in overeenstemming met het doel der Vorstelijke verklaring. Van den eenen kant zag men de, toen reeds yoorthollende factie, in hareen real gestuit, hare reeds brandende fakkel was als uitgebluscht; haar opgeheven dolk keerde weder onder het vermomdend, kleeid terug. Van den anderen kant klom het gejuich eener geheele bevolking tot hemel. Van dien kant gevoelde een volk, dat lang tusschen verschillende nuzigten geslingerd was, en wier wankelende hope nu dikwerf te leuf gesteld werd, zijne zelfstandigheid, zijne vrijheid, in de verklaring des konings verzekerd en zijne kracht en moed groeiden aan, naar mate het in den wil des Regeerders den waarborg des onderdaans hervond. De woorden van den Vorst vonden in de herten van alle burgers den waardigsten weerklank!

Wij herinneren ons dagen, die eervol zijn in onze herten. Regt zoo! De herinnering van het edele en schoone kweekt gelijke gevoelens aan. Wij herinneren ons den rden December. Nog -- wat er sedert ook zij voorgevallen -- danken wij God, dat wij eens ons kruost, dien dag zullen beeren waarderen. Onder de gedenkschriften, welke de brave Hollander zijnen zoon nalat, zal dat boven aan geplaatst zijn, waarin *Willelm van Oranje* deze onvergetelijke woorden schreef:

ZOO ZAL DE MILDE DOCH TEVENS KRACHTIGE WERKING ONZER REGERING, ONGESCHONDEN, VOOR DE VOLGENDE GESLACHTEN EN VOOR ONS HUIS, DE LEERZAME VOORBEELDEN ONZER VOORVADEREN OVERBRENGEN, WIER WIJSHEID EN MOED AAN DE STAATKUNDIGE, BURGERLIJKE EN GODSDIENSTIGE VRIJHEID DER NEDERLANDEN TOT SCHILD VERSTREKTEN, ZOO WEL TEGEN DE AANMATIGINGEN EENER VERLEIDE MENIGTE, ALS TEGEN DE REERCHZUCHT VAN BUITENLANDSCH GEWELD.

Maar het gansziet genoeg, zich het edele te herinneren. Zal de herinnering niet treffen, dan moet zij tot een overdadige naveling leiden. Ontwijfel nu het niet: veel van hiel loed, dat thans ons land treft, is toe te schrijven aan het niet genoeg naleven der beginselen in het koninklijke Besluit van den 1den December uitgedrukt.

De doorloopen factie bespeurde dit spoedig; de van verstandige fakkel gotsge op nieuw; van in verzoeken, gloud tot zij eindelijk in het laatz van Oogstmaand de pekkansen ontstak, die ten teken van den algemeenen brand meesten dienen, tenzij ook de dok niet langer achter het schijnheilig gewaad verborgen bleef.

Wat er verder geschied is, ligt nog versch in elks geheugen; maar wie te midden van dat alles, aan den 1den Dec. dacht, deed het met wraam in het hart. De schoone hope was ook in dezen onvervuld gebleven.

Wij waiden niet verder uit. Wij moesten niet betreuren, wat niet te veranderen is; maar behouden en versterken wat onverloren bleef. Daar toe strekke dan ook de herinnering aan den altijd gedachtenlijken 1den December. Nog staat de Venst, die dezen dag in maande verhef, aan het hoofd eens getrouwen volks; en de kans is in ruovere gunstiger; dat wij nu met geeten verhoogen opand te doen hebben. Ons herhaald woord: **WAAKT** is toen in den (wink) zalagen; onze voorzettingen zijn als beelden eener zwaarte verhouding verwoep. De toekomst heeft nu waarheid en logen de eenz gedscheiden; alle verwerpe die leering niet! Men hende ziele; om hoolte begheselen en offere geen wezenlijk goed op een eenz hersenschim, die, na vijftien jaren van beguabeling, nu een bloedige wezenlijkheid achterlijst. De Regering hees andermaal de gevoelens, heden een jaar geleden geuit, als grondslag harer gedragingen aan en wankle niet. De getrouwe bezetting viere het jaarfeest des belangvollen dags door de vernietiging zuner verbindtenis, zuner eeden van gesechtheid aan Koning en Vaderland, wier belang een is; indien de verjaarde woorden door den koninklijken uitvaardiger nog als de uitdrukking zijner tegenwoordige gevoelens beschouwd worden. En gewis! dat worden zij. Nog is het *je maintiendrai* niet van het vorstelijk wapenschild verdwenen, en geen Nassau zal heden logenstraffen, wat hij, een jaar geleden, als grondslag zuner staatkundige handelingen beleed.

Laten wij dan vertrouwen wij daarop, bij het stijgen van het zonne. De oogenst moet ons zunen vanden en veranderen kan zij dooft. Nog eene, de herinnering van den schonsten dag onzer onzige gesechiedenis versterke in ons die overtuiging, dien zin, dan zal de 1de December niet alleen voor 1829 vruchten hebben ongetoend.

In de *Nederlandsche Gedachten* van den 2sten November lezen wij om eenz verzoeg, over de voortgangen van het *liberalisme* in de inoeste geweltes van Europa, de navolgende afleiding, voor de toekomst van Holland:

„In Holland, gelooft menig eenz zal met gerust kunnen wezen, indien men van Belgie afgescheiden is. -- *Geenszins*. -- Misschien is er niet een land, waar de theorie, welke deze ontfangen heeft gewrocht, zoe algemeen als juist in Holland aangenomen is. De denkbeelden en ook de gesechtheid van het nationaal karakter, daarbij de ingenomenheid tegen de Belgen, hebben tot nu toe voor de gevolgen beheid. Het is al te waar, dat wezenlijke eendragt, waartoe overeenstemming van gevoelens en vastheid van beginsels worden verecht, in geringe mate aangevonden wordt. Eenzgezindheid komt nu voort uit gemeenschappelijken haat en gemeenschappelijk gevaar. Zoodra die hallooze hand weggenomen wordt, moet er tweespalt ontstaan. Holland zeer gemakkelijk door den stroom worden weggeslept.

„Zoe de rederbering geheel juist en overeenkomstig de waarheid was, -- zoe deze voorspelling verwezenlijkt moet worden, -- dan heltsal worden alle onse gedane en nog te doene bemoeijingen en opofferingen, wat meta in het werk gesteld, -- ja, zouden zelfs medewerken, om ons later nog dieper te doen vallen. De steller van dit stuk heeft echter, naar qua gevoelens, bij het beven aangehaalde gedeelte, gesechtheid met eenz geliefkoosde theorie, dan wel praktische beschouwing, in het oog gehouden, heeft een opgekomen denkbeeld aan de schrijfsel op het papier gewoepen, alleen denkende op hetgeen vroeger bestond, maar nu niet meer, ten minste op verre na niet, algemeen bestaat.

Laten wij echter voor eenige oogenblikken onze aandacht op eenige der boven aangehaalde punten vestigen. De schrijver zegt: „In Holland gelooft menig eenz zal men gerust kunnen wezen, indien men van Belgie afgescheiden is. -- *Geenszins*. -- Misschien is er niet een land waar de theorie, welke deze menigvuldige ontfangen heeft gewrocht, zoe algemeen als juist in Holland aangenomen is. De eerste veronderstelling houden wij voor waarschijnlijk, omdat wij de

toekomst niet met dezelfde zekerheid willen bepalen als de schrijver, door zijn *geenszins* aandrukt; gelovende over rederbering, om *wezenlijk* met recht te kunnen wezen. Holland was, en is nog, eene der eerste handeldrijvende natien van Europa, welke aandacht, zoe niet alleenlijk, evenwel voorzichtig, op de uitbreiding des handels en der nijverheid gevestigd is; die zich alleenlijk in eenz vorm met staatkundige bespiegelingen inliet (algemeen gesproken), als bij deze beide takken van haar voorzichtig bestaan betreffen. -- De laatste het meer afgetrokken en meer hersehikkinge dezer bespiegelingen mag, in de laatste jaren vernietigert, en algemeen bij haar zijn geworden, doch dan kwam dit voort uit de vereeniging met gewesten, waar deze theorie tot de groen van dotheid waten ganderd; -- sprak *veer* uit het oogenblik verval des handels en der nijverheid in eenz streken, en wet ten koste der opkomst dezer beide takken van welvaer in de met ons vereenigde gewesten. Zoodra de aandacht van *deze* werd afgetrokken, werd dezelve van lieveride op eenz gevestigd.

„Altoest de afscheiding plaats, dan verrijgt de koophandel en nijverheid in het Noorden meerder zelfstandigheid, dan moet *er* veel hersehikkinge met ons wezen, -- *er* de *geenszins* ontfangen op dezelve dubbel gevestigd worden. De drijfveren tot ontwikkeling van staatkundige bespiegelingen, houden dus bij de scheiding grootendeels op, en de natie wordt in haar nationaal standpunt teruggeplaat. De scheiding alleen kan ons op dat gesechtheid punt brengen, kan de bron van welvaart, kan den hooren degen verveles, die, sedert vijftien jaren, door eene gedrochtelijke echerstellige vereeniging met de ons vijandelijke gewesten, met en meer zich voor het Noorden des Rijks begonden te sluiten; heropenen. De afcheiding, wel verre van ons een duister verschiet te openen, licht ons nu *freed* eene vrolijke toekomst te gemoet, belooft blijde dagen en het nakroest der echte en onverbasterde Hollanders.

„Aangenomen nog, dat de *geenszins* theorie, bij ons meer dan ergens anders, de natie bezig houden, wondende dan dezelfde gevolgen te weeg brengen als wij in Frankrijk en België opwaerd hebben, vooral onder het bestaan van eenen Koning, als de *geenszins*. Zoude de beraden Hollander diezelfde onheilen willen te gemoet snallen, als wij, in beide boven aangehaalde rijken, uit deze bespiegelingen hebben zien geboren worden? Of zou men denken, dat het gouvernement altijd blind zal blijven omtrent het gevaar dat het bedreigt, indien hetzelfde niet in tijds zoekt te geven en nemen, ten einde gemakkelijk te voorzien gevolgen te keren? Dit is wantrouwen meten in het karakter van den Hollander, in het gouvernement en in de *geenszins*.

„De schrijver zegt verder: „*Het is al te waar, dat wezenlijke eendragt, waartoe overeenstemming van gevoelens en vastheid van beginsels worden verecht, in geringe mate aangevonden worden.*” Ook dit moge in dat beginnende omlanden niet bestaan hebben; thans geloven wij het eenheid van gevoelens het middelpunt van onzer werking geworden, en dat vastheid van beginsels, bij ons bestaat betwijfelen wij niet meer. Een ingenoemenheid tegen de Belgen is alleen de drijfveer, die de *geenszins* handelen. Uit een hooger gezigtspunt, *geenszins* haren belangen en Holland is op den *geenszins* Holland weder te worden, *geenszins* het nu slechts goed geleid wordt, en daartoe geve het Opperwezen zijnen besten zegen. Ja, wij herhalen het: eenheid van gevoelens bestaat bij ons, en zal des te duidelijker blijken, zoodra het gouvernement openhartig bekennt, dat het voortaan met Belgie niets geseen wil noch kan hebben. Dan eerst zal de ware geestdrift bij de natie zich zien ontwikkelen; dan ook, nadat alle achterdocht zal geweken zijn, zal Holland door eendragt magtig, en door *geenszins* ontwikkeling, bij onze naburen gevreesd worden.

„Zoodra de hallooze hand weggenomen wordt, moet er tweespalt ontstaan, en Holland zeer gemakkelijk door den stroom worden weggeslept.” Waarlijk eene troostvolle toekomst, zeer geschikt, om de natie op te winden, hare onafhankelijkheid door het zwaard, door opoffering van goed en bloed te bevestigen; dan liever *geenszins*, dat dan eerder, bij *geenszins* der uitdrukking verwezenlijkt worde, en wij ons graf in de golven vinden. Wij zouden tweespalt bestriden, om later tweespalt in onzen eigen boezem te verwekken? Met zulke denkbeelden kunnen wij ons vooreerst niet vereenigen, en God geve, dat wij ons daarmede nimmer vereenigen moeten. De toekomst mag duister schijnen, de hoop op heldere dagen is bij ons nog niet vervlogen.

WENSCHLIJKE VERBETERINGEN.

I. Staats Courant.

Reeds sedert eenen geramen tijd is de Staats-Courant, in vele opzichten, alzes eenz weinig beteekenend blad beschouwd geworden, voor *geenszins* gesechtheid aan het plaatsen van aankondigingen, die alleen voor de aannemers van publieke werken van eenig belang zijn.

Men heeft reeds luide klagten over de nietigheid van dat blad
 aangeheven. Wat den stijl aan betrekking heeft, heeft men zich
 beklagd over dezelfde onverschilligheid en stroefheid; wat de zaken
 aangaat, over de zeer verlaagde mededeeling van belangrijke tij-
 dingen en berichten, die daardoor het voorkomen hadden van uit
 andere nederlandsche dagbladen te zijn overgenomen; wat eindelijk
 de aanmerkingen op en de beoordeelingen van zaken en gebeurte-
 nissen betreft, over volstrekt geen van of geheel aan belangrijk-
 heid. Met betrekking tot den stijl zou men misschien verbetering
 mogen verwachten van een aanstijgende aanbeveling van de Redactie,
 en daarom wat meer bedacht te zijn, of, ingeval van onverschillig-
 heid, door de aanstelling van meer bekwaame Redacteurs. Maar
 waarom mag de zeer verlaagde mededeeling van belangrijke
 tijdingen en berichten zijn toe te schrijven? Onbekendheid met
 gewichtige gebeurtenissen, zoo buiten als binnenlandsche, kan men
 niet wel veronderstellen, daar men alle raad heeft genomen om te
 nemen, dat de hulphandelen van de Staat-Gouverneur in dat opzigt,
 meer zeker en meer uitgebreid zijn, dan die van eenig ander re-
 dactant. Het is dus niet het schijnt, dat dit blad, minder dan enig
 ander, de kosten eener uitgebreide correspondentie behoeft te bet-
 zigen. Bij het besluit van den 10den December 1833, waarbij
 van de Gouvernementswege de *Nederlandsche Staats-
 Courant* werd ingesteld, is in art. 3, bepaald, dat daarin
 zullen worden geplaatst de noodnigste diplomatieke stukken, of
 andere tijdingen en berichten, als het Gouvernement wil
 hebben mededeelbaar. Het is nu niet bekend, of het Gouvernement
 heeft de zijnerzijde belangrijke officiële tijdingen en berichten
 opgevoerd niet of althans later dan in alle andere binnen-
 landsche dagbladen, en dan nog minder volledig, dan in dezelven,
 worden geplaatst? Ik kan geen redelijk doelen voorstellen, waar-
 door zulk een vermoeden zou worden gewettigd, daar ik mij
 wel oergezonden voel, aan de vrienden, die het, beide oopen het
 Gouvernement aan de ingezetenen vooral in de tegenwoordige om-
 standigheden, van bijzonder belang is, te zeggen, dat van de
 gewichtige, dagelijks voorvallende gebeurtenissen slechts bedrog-
 ten op wechthoudende behoeften kan worden geboden, daarin
 natuurlijk is een belangstellende ingezetenen worden bereyde-
 ten om te voorkómen, dat die ingezetenen door valschheid, of
 genachtig of aan aanwaken dergenen, in misleid, onttadend
 of tot een onbegrijpelijk zwaarteheid gebracht worden. Het
 blijft dus niet anders over, dan de denken, dat men, het hoog-
 gevigt dezelv zaak niet getrouwe voorhouden heeft, of dat het
 gebrek aan genoegzame verstandhouding bestaat, tusschen het
 Gouvernement en de redactie der Courant, waardoor de laatste
 te lang onbekend blijft van sommige gewichtige gebeurtenissen, of
 niet in tijdige wijze bekendheid heeft, wat het Gouvernement
 af of niet wil mededeelbaar. Zeer weenschelijk schijnt het
 hierom, dat deze belangrijke zaak door den minister van binnen-
 landsche zaken, als, volgens art. 3 van bovengemeld besluit bij
 zooder behoort met de *Superintendenten*, over de *uitgave van de
 Staats-Courant* en met de *borg van alle, wat deszelfs inrig-
 ting en organisatie betreft*, opzettelijk wordt onderzocht, en dat
 de oorzaak van het bestaande gebrek bekend wordt gevonden,
 de uitvoerige verbetering daarvan gelaste, waarmede de middelen
 zeer zeker niet zullen ontbreken. Maar ook dan, wanneer er,
 in dit opzigt, verbetering wordt aangebragt, zal er, naar mijn
 iensen, op veris de nog niet genoeg gedaan zijn voor de Staats-
 Courant, waarmede, bij eene welbestuurde redactie, nog veel meer
 kan worden gesticht dan met een bloot echt verhaal van ge-
 beurtenissen. Het oorspronkelijk, maar alreest geschreef wordende,
 kan een deel van het Gouvernement aan de ingezetenen,
 waardoor het bevelen van het doel der wettelijke bepalingen,
 die het Gouvernement daartoe gemakkelijker wordt gemaakt. Zij
 kan de uitvoering der maatregelen van het Gouvernement voor-
 bereiden en ondersteunen; door, niet enkele slechts stukken, de
 bedoelingen van het Gouvernement, en de middelen om die te
 bereiken, in het rechte daglicht te plaatsen; daarbij slechts zeer
 gende, dat dit niet eene het Gouvernement passenste ernst en
 waardigheid geschiede, en men zich niet vernedert tot eene ei-
 genlijke verdediging der maatregelen van het Gouvernement en
 zich vooral niet late verleiden, om over dat onderwerp niet
 eenig ander tijdschrift in eener penastrijde treden. Mogt dit
 voorstel strekken, om de aandacht van den minister van binnen-
 landsche zaken op dit belangrijk onderwerp te vestigen dan zoude
 ik, den tijd daar aan besteed, niet verloren achten.

H. B.

DRUKFEIL. In ons nummer van gisteren, bl. 1, kol. 2, regel
 17 v. o. staat *Deur* lees *Doel*.

HOOG PRIJZEN DER 4de KLASSE 151ste LOTERIJ.

1ste Klasse. No. 16225, een prijs van f 5000. No. 17467,
 een prijs van f 2500. No. 4691, een prijs van f 1500. No. 13550,
 3848, 14285, 11765, ieder een prijs van f 1000. 2de Klasse
 No. 7552, een prijs van f 2500. No. 6031,
 een prijs van f 1500. No. 4457, 5419, 6219, 5527, 19005,
 ieder een prijs van f 1000.

HOOPMEESTER, van Leiden, heeft de eer de
 Leideners van **PLUËN** te berichten, dat hij hier is
 aangekomen, met een fraai assortiment van **DUIJ-
 SCHE PIJPEN**, en gelogerd is, voor 2 dagen, bij
 de **W. A. N. K.** in het **Wapen van Nassau**.

De **Gebroeders G. H. N. D. T. G. L. B. R.** van Rotterdam, hebben
 de eer hebben, te geven op Dinsdag, den 14de dezer, in
 den Stads-Schouwburg alhier, den avond van den 14den, een
 concert van **T. A. A. O. N. C. E. R.** zingend en spelend.

De lijsten van inschrijving, daartoe liggende in het Lokaal
 der sociëteit, dezer stad, zijnde de biljetten gesteld op een
 prijs van f 1 en 20 Centen voor de *Armen-observatie van Be-
 ningen* worden, afgelegd tegen 60 Centen. [Het *Braghmanje*
 zal tevens met de Toegangkaartjes worden uitgegukt] Het
 De Toegangkaartjes voor alle Kunstliefhebbers, welke niet
 hebben ingetekend, zijn Maandag en Dinsdag te bekomen
 bij de uitgever's dezer Courant, na aan het Lokaal van den
 Schouwburg.

G. A. W. E. O. T. S., te *Stavanger*, heeft uitgegeven en
 alom verkonden:
 Een zestal stukjes van den Heer **G. J. S. B. E. R. T. K. A.**
R. B. L. G. rade VAN HOGENDORP, welke
 ieder afzonderlijk verkrijgbaar zijn, als 1) **DE SCHUT-
 TERS**, derde druk, a 15 Cts. 2) **HET KRE-
 GELING**, 2de druk, a 15 Cts. 3) **DE PRIN'S**
DE BE, derde druk, a 15 Cts. 4) **DE KÖNIG**,
 derde druk, a 50 Cts. 5) **DE M. A. T. T. E.** (een nieuw ge-
 schrift en ten besluite), a 50 Cts.

II. VRIJMOEDIGE GEDACHTEN, over de
*tegenwoordige Berichten in een gedeelte van het Konink-
 rijk der Nederlanden, toegelicht door eenige staaltes uit
 de Geschiedenis van den Opstand der Begen, tegen hunne
 overvloedige Staatsrechten uit het Huis van Oostenrijk.* De prijs
 bedraagt 40 Centen.

(Men zie omtrent dit werkje, *De Vriend des Vaderlands*,
 voor 1830. No. 11.)

Bij **J. N. O. R. D. U. L. I. N.** te *Ganschemoede* na de post
 gekomen, alom verzonden en bij **J. B. O. L. S. E. & G. O. M. R.**
 verkrijgbaar gesteld:
 Almanak voor Luik en omgeving, met platen in 118. Canton-
 nen hand, 80 Centen.
 Een Woord van Bevoeding en Opwekking, in 8de, 25 Centen.

DE GEEST DES TIJDS. Dit Tijdschrift, dat
 geregeld tweemaal's weke, te weten, des *Dinsdags* en
Vrijdags, wordt uitgegeven bij den *Boekdruker*, **J. A. W. L. I. N.**
H. O. V. E. N. H. E. N. D. R. I. K. S. E. N. op de Hoogstraat te Rot-
 terdam, dient alleen, om uit de menigvuldige *nieuwstij-
 dingen en mededeelingen* van geruchten, welke in andere
 Dagbladen gevonden, of op eenige andere wijze vernomen
 worden, datgene te kiezen, wat waarlijk *geloof of belang-
 stelling* verdient; terwijl de Redactie zich niet wil oeffenen
 gen, om den Geest des tijds derwaarts te leiden, waar het
 belang van **KÖNIG** en **VADERLAND** zulke vorderen.

B. B. O. E. S. te *St. O. M. B. richte Breda*, verlangt ten
 spoedigste eenen **B. B. K. W. A. M. E. N. J. & T. O. E. B. Z. E. L.**
 tegen ruime belooning, mits van de beste getuige
 schriften voorzien.

De *Nederlandsche Muziek Almanak* voor den Jaar 1831, van
 Jaargang, verkrijgbaar te Rotterdam, van de *Boekdruker*
W. H. W. A. R. N. S. I. N. G. K. te *St. O. M. B. richte Breda*,
 Verguld in koper.

II. Almanak voor het Schoone en Goede voor 1831. Verkrijkt
 met het portret van wijlen den Heer **A. L. O. O. S. J. E. S. M.**
 Vergulden in koper.

III. Almanak de *Gotha* voor 1831, van de *Boekdruker*
 Alameda fraaie Hoofdduitsche Almanakken van verschei-
 lende Prijsen.

Boekdrukkers en Boekverkoopers.